Pregaria.cat

Entrada

Prudència

Per MartaF el dj., 20/06/2024 - 08:00

Venim d'un any molt dur per culpa de la sequera, o ja no recordes la imatge desoladora del pantà de Sau, que va arribar a convertir-se en un riu que només duia un filet d'aigua? En uns quants mesos, però, les pluges abundants han regat les nostres comarques i ens han donat esperança quan ja gairebé l'havíem perdut del tot. Encara ha de ploure molt perquè les conques internes es puguin recuperar i, per tant, no podem cantar victòria, malgrat que el perill més immediat hagi passat. «Feliç l'home que sempre està alerta!» (Pr 28,14). Cal que ho recordem sempre, perquè és molt fàcil deixar-nos endur per la inèrcia d'un estat de bonança, mentre oblidem que la terra continua suportant el nostre pes, cada cop més feixuc. I mentre fem plans de cara a les vacances, jo em pregunto si el nostre model turístic és sostenible. T'has aturat a pensar en la despesa d'aigua dels càmpings i dels hotels, que aquest estiu segurament estaran plens de gom a gom? El turisme que ens ha imposat el model capitalista no casa amb les restriccions ni tampoc, amb la prudència. Són les comoditats del món modern. Confort, en diuen, però no ens confonguem. En un escenari on el fantasma de la sequera cada cop es farà més evident, no podem continuar mantenint el luxe d'un model de negoci que no té respecte per la terra.

L'aigua és un bé escàs en molts indrets del món i la disminució dels recursos hídrics relacionada amb el canvi climàtic és una realitat que ens estimem més d'ignorar; això sí, mentre l'aixeta de casa nostra ragi a cor què vols. Aquesta és la hipocresia contra la qual hem de lluitar perquè tots som hostes d'una Casa Comuna que ja no sabem escoltar ni cuidar. Per això, tal com ho expressa el papa Francesc, «cal passar d'una economia que mata a una economia que es posa al servei de la vida». I aquest pas només el podem fer des de l'amor per tota la Creació. Però en un present en què l'economia mana sobre els nostres cors, es fa molt difícil defensar la natura. L'aigua dels rius i dels pantans és font de vida, tot i que avui estem immersos en una espiral d'amnèsia i només sabem agrair el do de la pluja quan aquest ens manca per subsistir. Una de les primeres lleis de la supervivència és la prudència, una prudència que la societat del consum i del diner ens ha arrabassat.